

سرمه‌بندی حکومتی مزدور در عراق راه حل نیست !

اشغال‌گران امپریالیست، در هراس از وقوع عملیات نظامی گسترده در روز ۳۰ ژوئن ۲۰۰۴ که قرار بود "تفویض قدرت" به دولت پوشالی دست‌نشانده متجاوزین به رهبری آمریکا صورت گیرد، با عجله این شامورتی‌بازی را به پیش انداختند و در ۲۸ ژوئن دولت موقت عراق ظاهراً کارها را به دست گرفت. بلافاصله پال برمر حاکم آمریکایی عراق این کشور را ترک کرد و نیروهای نظامی امپریالیستها قرار است تا اطلاع ثانوی که معلوم نیست چند ماه یا چند سال طول خواهد کشید به اشغال عراق را ادامه دهند!

وسایل ارتباط جمعی امپریالیستها، این ظاهر فریبی نیروهای اشغال‌گر را با آب و تاب فراوان پخش کردند و آن را گامی مهم در استقرار "دموکراسی" در عراق دانستند و هم‌پیمانان آمریکا سریعاً دولت مزدور را به رسمیت شناختند. در حالی که بیش از یکسال و نیم است که مردم جهان تجاوز به عراق و سپس اشغال آن را توسط نیروهای خارجی محکوم کرده و خروج بی‌قید و شرط این نیروها را از عراق خواستار بوده‌اند. خیمه شب‌بازی‌اخیر، عوام‌فریبی آشکاری است که با ماندن نیروهای اشغال‌گر و گماردن عوامل مزدور سیا و ام ۱۶ انگلیس در راس هرم قدرت، هیچ معنا و مفهومی جز حفظ عراق در وابسته‌گی به امپریالیسم، ندارد.

اگر در افغانستان نیروهای مرتجع جبهه‌ی شمال (مجاهدین) حداقل سالها در مقابله با روسها و طالبانها جنگیده و صاحب "وجه‌ای" شدند، اعضای اصلی دولت موقت عراق از کسانی تشکیل شده‌اند که فاقد هرگونه اعتباری در میان مردم بوده و برخی از آنها نظیر ایاد علاوی از عوامل سرسپرده و شناخته شده‌ی سازمانهای جاسوسی سیا و انتلیجنت سرویس هستند و بدین ترتیب این حکومت حتا رسواتر از حکومت افغانستان بوده و هرگز مورد تایید مردم عراق واقع نخواهد شد. جنگ و خون‌ریزی در عراق، همانند افغانستان ادامه خواهد یافت و دموکراسی اهدایی امپریالیسم نیز جز همین معنایی ندارد!

در آستانه‌ی این جابه‌جایی در عراق، دولت آمریکا تلاش کرد تا با کشاندن پای کشورهای عضو ناتو و حتا سازمان ملل به عراق اندکی بار جنگ در عراق را به دوش آنها انداخته و گریبان خود را تا حدی از گیرکردن در باتلاق این جنگ برهاند. اما در اجلاس اخیر ناتو در آنکارا-ترکیه در ۲۸ ژوئن و عدم پذیرش خواستهای آمریکا دایر به فرستادن نیرو به عراق توسط فرانسه، آلمان و ترکیه، نه تنها حاکی از وخیم بودن وضع در عراق و دربرداشتن منافع برای آن کشورها می‌باشد، بلکه هم‌چنین حاکی از آن است که تضاد منافع در عراق بین امپریالیستها کمافی‌السابق ادامه دارد و وحدت سازمان ناتو بیش از پیش به زیر علامت سوال رفته است. امپریالیستهای اروپا دیگر حاضر نیستند هژمونی آمریکا را در ناتو و در جهان بپذیرند و به دنبال تقویت خویش جهت تبدیل شدن به قطب برتر امپریالیستی، می‌باشند.

مجموعه‌ی این حوادث یک‌بار دیگر نشان داد که مبارزه طبقاتی و مبارزه علیه امپریالیسم موتور پیش روی تاریخ بوده و مقاومت و مبارزه مردم عراق علیه اشغال‌گران، تضادهای امپریالیستها را تشدید کرده است. به‌علاوه امر آزادی ملت‌های تحت ستم تنها و تنها به دست خودشان و برخوردارگی از رهبری انقلابی پرولتاری ممکن است و به قول معروف "آزادی گرفتنی است و نه دادنی!" و همین مبارزات است که نقشه‌ی امپریالیستها را در کشاندن جهان به زیر سلطه بدون قید و شرط خود، از جمله در خاورمیانه، با شکست رو به رو ساخته است. و چنانچه این مبارزات در سراسر خاورمیانه اوج بگیرد، امپریالیستها و صهیونیستها شکست فاحش‌تری از شکست آمریکا در هندوچین را تجربه خواهند کرد.

آنچه که در این میان به وضوح برجسته است، فقدان رهبری انقلابی پرولتاری در حرکت مبارزاتی مردم عراق در شرایط کنونی است و به دلیل این کم‌بود، جنبش ضدامپریالیستی مردم عراق در راستای رهایی آنها از استثمار، استعمار و ستم ملی به‌طور نهایی قرار ندارد. وظیفه‌ی کمونیستهای راستین عراق است که این کم‌بود را هرچه زودتر جبران کنند تا بتوانند در راس مبارزات رهایی بخش کارگران و زحمت‌کشان و ملل تحت ستم عراق قرار گیرند.

خروج فوری و بی‌قید و شرط متجاوزین از عراق خواستی جهانی است !
پیروزی راستین مبارزات مردم عراق علیه تجاوز کاران در گرو رهبری پرولتاری است !

حکومت موقت پوشالی دست نشانده باید سرنگون شود !
تکرار کلونیالیسم قرون ۱۷ - ۲۰، دیگر ممکن نیست !
رهائی خلقهای خاورمیانه در گرو پیروزی سوسیالیسم در منطقه است !
۱۰ تیر ماه ۱۳۸۳ - حزب رنجبران ایران